

Deze rebellen – ook wel kinderen genoemd – verbazen zich waarschijnlijk enorm over die opdeeldrang van onze bestuurders en trekken zich daar over het algemeen gelukkig niet al te veel van aan

Nederland postzegelland

Ik zou waarschijnlijk in geen ander land kunnen wonen dan in Nederland. Als ik op vakantie ben in Italië of Spanje, denk ik er een of twee weken anders over, maar uiteindelijk kies ik toch voor dit kikkerlandje. Tegelijk zijn wij op veel fronten een raar stukje postzegel op de totale aardkloot. Wij hebben dit kleine stukje wereldbol heel nauwgezet onderverdeeld in allemaal nog weer kleinere postzegels. In sommige postzegels mag je wonen, in andere mag je werken. Dat noemen we dan wijken en industrieterreinen. Maar onze opdeeldrang gaat nog veel verder. We hebben ook postzegels waar je mag spelen (speelplaatsen),

Veel kinderen zijn zeer kritisch over wat ze aangeboden krijgen, blijkt ook uit onze eigen kinderjury van de Circulair Spelen Award in deze uitgave van Stad + Groen

dood mag zijn (begraafplaatsen) en BBQ'en (parken). Al die kleine postzegels worden braaf omheind en via aparte geldpotjes beheerd. Het resultaat is een bij tijden oersaai postzegelalbum waarin iedere postzegel op zijn plaats zit, ook weer netjes omheind. Wil je een beheerder van zo'n postzegel ernstig zenuwachtig krijgen, dan moet je daar iets totaal anders gaan doen. Gelukkig heb je in dit rare landje ook een paar gewone mensen rondlopen, die zich daar niet al te veel van

aantrekken. Deze rebellen – we noemen ze ook wel kinderen – verbazen zich waarschijnlijk enorm over die opdeeldrang van onze bestuurders, en spelen gewoon waar ze dat kunnen en waar ze dat willen. Dat wordt die kinderen niet altijd in dank afgenomen. De afgelopen paar maanden heb ik al minimaal twee rechtszaken gespot waarbij kinderen vervolgd of aangeklaagd werden omdat ze op het foute moment aan het spelen waren of – nog erger – daarbij geluid maakten.

Met afstand de beste retorische vraag in deze uitgave van Stad + Groen komt van Sjoerd van Rossem: hij vraagt zich af waarom we wel een partij voor de ouderen, de vrijheid, de arbeid en het groen hebben, maar niet voor de kinderen. Daarmee is onze belangrijkste groep burgers niet op een goede manier vertegenwoordigd en worden de beslissingen in dit land genomen door de postzegelbeheerders, niet door de gebruikers zelf. Ook hier blijkt weer dat burgerparticipatie weliswaar een prachtig trendwoord is, maar de toepassing ervan in de praktijk heel lastig.

Van Rossem veegt *en passant* ook nog even de vloer aan met de trucjes die gemeentes dan maar verzinnen, bijvoorbeeld door een kinderburgemeester te benoemen. De echte beslissingen worden echter buiten die kinderen om genomen. Veel kinderen – zo blijkt ook uit onze eigen kinderjury van de Circulair Spelen Award in deze uitgave van Stad + Groen – zijn zeer kritisch over wat ze aangeboden krijgen.

Met vriendelijk groet,
Hein van Iersel (hein@nwst.nl)
Hoofdredacteur

Be social

Scan of ga naar:

www.stad-en-groen.nl/article/33355/nederland-postzegelland